



RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA APELACYJNA
WYDZIAŁ II
POSTĘPOWANIA SĄDOWEGO
ul. Wita Stwosza 31 40-042 Katowice
tel. 32 251 17 68 fax. 32 253 10 15

Katowice, dnia 24 listopada 2014 r.

Ap II KW 107/14

Pan

Rudolf Kołodziejczyk

ul. Żołędziowa 39

44-217 Rybnik

W załączeniu przesyłam odpowiedź prokuratora na kasację sporządzoną przez Pana pełnomocnika od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. akt II AKa 286/14.

NACZELNIK WYDZIAŁU
POSTĘPOWANIA SĄDOWEGO

/Dariusz Wiora/
Prokurator Prokuratury Apelacyjnej

Załącznik: 1
im

2
PROKURATOR
Prokuratury Apelacyjnej
Jolanta Komakiewicz

Katowice, dnia 24 listopada 2014 r.

Sygn. Ap II KW 107/14

Do
Sądu Najwyższego
Izba Karna
w Warszawie
za pośrednictwem
Sądu Apelacyjnego
II Wydział Karny
w Katowicach

Odpowiedź prokuratora na kasację

pełnomocnika wnioskodawcy Rudolfa Kołodziejczyka od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. akt II AKa 286/14, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 28 maja 2014 r. o sygn. V Ko 30/13.

Wobec treści zarządzenia Zastępcy Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 listopada 2014 r. o sygn. akt WKK 62/14, stwierdzającego prawidłowe spełnienie warunków formalnych kasacji i wobec jej doręczenia prokuratorowi, po zapoznaniu się z treścią kasacji,

na podstawie art. 535 § 3 kpk

wnoszę o:

oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2014 roku o sygn. akt II AKa 586/14, Sąd Apelacyjny w Katowicach nie uwzględnił apelacji pełnomocnika wnioskodawcy Rudolfa Kołodziejczyka i utrzymał w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Od wyroku tego kasację wniósł pełnomocnik wnioskodawcy i wyrokowi Sądu Apelacyjnego w Katowicach, powołując się na przepis art. 523 § 1 kpk, zarzucił:

„rażącą obrazę prawa procesowego i materialnego, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia polegające na rażącym naruszeniu przepisów prawa procesowego i materialnego, tj.

- art. 4 kpk i 7 kpk poprzez rażącą obrazę zasad wyrażonych w tych przepisach prawa procesowego,
- art. 410 kpk przez czynienie ustaleń bez uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej,
- art. 457 § 2 kpk przez brak należytego nierozważenia i ustosunkowanie się przez Sąd Okręgowy do wszystkich zarzutów i wniosków apelacyjnych oskarżonego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, co miało istotny wpływ na treść wyroku”.

Nadto powołując się w na ten sam przepis art. 523 § 1 kpk wyrokowi zarzucił:

„rażące naruszenie prawa materialnego, co miało istotny wpływ na treść orzeczenia polegającego na przyjęciu błędnej kwalifikacji polegające na rażącym naruszeniu przepisów prawa materialnego, tj.

1. art. 118a kk,
2. art. 43 i 87 Konstytucji RP,

3. art. I i II Konwencji o niestosowaniu przedawnienia wobec zbrodni wojennych i zbrodni przeciw ludzkości z dnia 26.11.1968r ratyfikowanej przez RP dnia 29.01.1969 r.
4. art. 417 k.c.,
5. i 5 k.c.”

Ograniczenie treści zarzutów kasacyjnych jedynie do przywołania przepisu prawa, którego naruszenia miał się dopuścić Sąd Apelacyjny w Katowicach powoduje konieczność poszukiwania argumentacji jaką kierował się autor kasacji w treści uzasadnienia kasacji.

Analiza treści uzasadnienia kasacji nie zawiera jednak wskazania na okoliczności którymi kierował się autor stawiając zarzut naruszenia wymienionych w zarzutach kasacyjnych norm prawnych. Jedynie w przypadku przepisu art. 118a kk i art. 43 i 87 Konstytucji uzasadnienie kasacji zawiera szerszą argumentację wskazującą na stanowisko jej autora.

Podzielając pogląd Sądu Apelacyjnego o oczywistej bezzasadności apelacji i przy braku określenia w kasacji na czym miało polegać naruszenie norm prawa wskazanych w zarzutach kasacyjnych, poza przepisem art. 118a kk i art. 43 Konstytucji, niemożliwym jest szersze odniesienie się do większości zarzutów podniesionych w kasacji.

Uzasadnienie kasacji zamiast odniesienia się do stawianych zarzutów kasacyjnych w formie opisowej wskazuje na poszczególne rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego z przytoczeniem znacznych fragmentów uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego. W większości tych zagadnień autor kasacji nie negując trafności oceny dokonanej przez Sąd Apelacyjny stwierdza jedynie, że zarzutów tego typu nie stawiał w apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach.

Nie podzielam poglądów autora kasacji w zakresie oceny wskazanych w kasacji zagadnień lecz z uwagi na nieprzydatność tych okoliczności dla oceny stawianych w kasacji zarzutów, nie znajduję podstaw do szerszego odniesienia się do tych okoliczności.

Jedynie w przypadku zarzutu naruszenia normy art. 118a kk uzasadnienie kasacji zawiera wskazanie na argumentację jej autora.

Nie akceptując umorzenia śledztwa prowadzonego przez Okręgową Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach, postanowieniem z dnia 30.06.2006 roku o sygn. S 8/00/ZK, autor kasacji wyraził pogląd, iż Sąd Okręgowy w Gliwicach, a następnie Sąd Apelacyjny w Katowicach, władne były do prowadzenia postępowania o przestępstwo z art. 118a kk w toku postępowania o zadośćuczynienie z wniosku Rudolfa Kołodziejczyka.

Autor kasacji nie dostrzega przywołanego przez siebie w apelacji przepisu art. 12 kpc i wskazania w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach przypadków rozpoznawania roszczeń odszkodowawczych w toku postępowań prowadzonych w trybie procedury karnej.

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku wskazał, że Sąd Okręgowy nie był uprawniony do badania zasadności umorzenia postępowania w sprawie S8/88/ZK i pogląd taki podzielam. Postępowanie karne, jak i inne postępowania określone przez ustawy, toczą się według ściśle określonych reguł i niemożliwym jest stosowanie żadnej dowolności.

Autor kasacji prezentując pogląd o możliwości prowadzenia postępowania o czyn z art. 118a kk w toku postępowania o zadośćuczynienie z wniosku Rudolfa Kołodziejczyka nie zauważa, że w świetle obowiązującego prawa byłoby to działanie sprzeczne z obowiązującą procedurą.

Rozważania prowadzone w kasacji w zakresie odnoszącym się do przestępstwa z art. 118a kk mogą mieć znaczenie w toku postępowania wznowieniowego umorzonego śledztwa o sygn. S8/00/ZK lecz w toku obecnie toczonych postępowania o zadośćuczynienie są nieprzydatne.

W całej rozciągłości podzielam poglądy wyrażone w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach. Utrzymanie w mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach było zasadne.

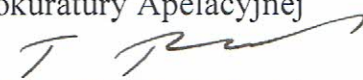
Zarzuty podniesione w kasacji, które w większości nie zawierały wskazania na jakiegokolwiek argumenty je uzasadniające, uważam za bezpodstawne i to w stopniu oczywistym.

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dokonał wszechstronnej i prawidłowej oceny wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach. Pomimo nieprecyzyjności stawianych w apelacji zarzutów, Sąd Apelacyjny odniósł się do nich wszystkich i bezzasadny jest pogląd autora kasacji podnoszącego zarzut nierozpoznania zarzutów apelacji. Znamionym jest, że stawiając taki zarzut w kasacji jego autor nie wskazuje, który to zarzut podnoszony w apelacji nie został rozpoznany i oceniony w wyroku Sądu Apelacyjnego.

Poglądy wyrażone przez autora kasacji uważam za błędne, a postawione zarzuty za pozbawione jakichkolwiek podstaw.

Mając na względzie powyższe okoliczności kasację wywiedzioną w sprawie uważam za bezzasadną i to w stopniu oczywistym.

Prokurator
Prokuratury Apelacyjnej



/Tadeusz Trzësimiech/

Zarządzenie:

Na zasadzie art. 530 § 5 kpk odpis odpowiedzi na kasację doręczyć:

1. pełnomocnikowi wnioskodawcy adwokatowi Józefowi Fox,
2. wnioskodawcy Rudolfowi Kołodziejczykowi.

Prokurator
Prokuratury Apelacyjnej



/Tadeusz Trzësimiech/